

to Modsætninger overfor hinanden. Jeg vil ikke sige, at Lovforslaget her viser absolut Mellemvejen, men det er dog Udtryk for en vis Mellemvej, og jeg tror, at det høje Ting vil gøre vel i sammen med Folketinget og Landbrugsministeren at holde sig paa denne Mellemvej. Vi komme let til at skyde forbi dem, som det her gælder om at række Haanden, ved at gaa i den Retning, som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds ønskede. Der er navnlig ogsaa et praktisk Forhold, som man maa have for Øje, og det er det, at en saadan Bestemmelse vil fortrinsvis virke saaledes, at Øboerne maatte møde med dette Femtedelstilskud i Modsætning til Jyderne. Der, hvor Jordpriserne ere særlig høje, træder saaledes det Forhold til, som det ærede Medlem ønskede etableret, nemlig et større Indskud fra Jordlodtagerens Side.

Der er fra flere Sider anket noget, ikke stærkt, over, at Valgene til Kommissionen, saaledes som de her ere foreslaaede, ere et for stort og for vanskeligt Apparat, og at det er til liden praktisk Nytte at etableret noget saadant. Maa jeg sige, at det er ikke saa stort og vanskeligt, som det ser ud til, eller det behøver i hvert Fald ikke at være det. Det er Sogneraadene, der skulle vælge Udsendinge til at vælge de to Kommissionsmedlemmer og Suppleanterne for disse Medlemmer, men der er ikke det mindste i Vejen for — tværtimod antager jeg, at der i det praktiske Liv vil udvikle sig saaledes —, at disse Kommissionsvalg kunne falde sammen med Amsraadvalgene, og da Sogneraadene vælge Udsendinge til Amsraadvalgene, saa kunne og ville de sikkert ogsaa vælge de samme Udsendinge til at deltage i Kommissionsmedlemmernes Valg. Det er i hvert Fald ikke mere vidtløftigt for Sogneraadene at sende Udsendinge hen at vælge Kommissionsmedlemmer, end det vil være for Husmandsorganisationerne indenfor Amtet, og man skulde dog mene, at Sogneraadene, ifald der er Tale om Bekostning og andre Byrder, kunne bære dem fuldt saa godt som Husmandsorganisationerne. Jeg tror, at det er rigtigst at holde sig til de kommunale Institutioner med Hensyn til Grundlaget for Valg af Kommissionsmedlemmer i Stedet for at gaa til faglige Organisationer og lade dem være af-

gørende i saa Henseende. Derfor er Resultatet blevet, som det er, og det har samlet saa godt som alle Afskygninger nede i Folketinget. Jeg lægger nogen Vægt derpaa. Det var et af de Punkter, der kunde være ligesom lidt Politik i. Det er sondret ud, og jeg anmoder det høje Landsting om at hjælpe til, at der ikke kommer Politik ind i det igen.

Det ærede Medlem for 5te Kreds (Sonne) opholdt sig navnlig ved Spørgsmaalet om Laanesummens Størrelse. Det ærede Medlem vilde foretrække, at der havde staaet 6,000 eller 6,500 Kr. plus den gamle Bevægelsesfrihed, som var 40 pCt.; det foretrak han fremfor 7,000 indtil 8,000 Kr. Det er en Skønssag, som jeg sagde i mine indledende Bemærkninger, det skal jeg villig erkende, og det er ikke nogen ny Erkendelse fra i Dag, men det er en Betragtning, jeg har fremsat i det andet høje Ting. Det har sine Fordele at have de bestemte, noget snævrere Grænser: 7,000, ikke over 8,000 Kr., fremfor det andet mere flydende; det andet har til Gengæld sine Fordele. Men da det har kostet ikke ringe Besvær at naa til Enighed om det, der her foreligger, og da det dog ikke er noget væsensforskelligt fra det af mig oprindelig foreslaaede, som det ærede Medlem syntes var bedre, saa vil jeg ogsaa meget bede for, at man ikke gør en Ændring paa dette Punkt. 7,000 Kr. ere det, man har fundet det fornødent at gaa op til paa de Steder, hvor man har overskredet den hidtidige Laanegrænse stærkest, nemlig med 40 pCt., og da der fremdeles gives nogen Bevægelsesfrihed, har man ment at kunne tilvejebringe forsvarlige Statshusmandsbrug til 7,000 Kr., naar derudover yderligere kan lægges 1,000 Kr. til. Det vil man selvfølgelig gøre paa de Steder, hvor man finder det ønskeligt. Naar man kan gaa op med $\frac{1}{7}$ over Normalsummen, tror jeg, at det maa erkendes, at saa er man vel holden, ogsaa paa de Strøg. Og den Omstændighed, at man i Ringkøbing Amt og Viborg Amt formentlig tilvejebringer for store Brug i Almindelighed, hvis man stadig holder sig til Normalsummen, burde jo ikke afskrække Øborepræsentanter fra at blive staaende ved det, som i og for sig er forsvarligt at gaa ind paa. Man har i Folketingsudvalgets Betænkning taget